

Časopis s podobami za slovensko mladino.
S prilogo „Angelček“

Štev. 1.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1905.

Leto XXXV.

Čas in smrt.

Dovolj zlatá, dovolj imetja,
Vsa zemlja moja je posest,
Rad kraljeval bi tisočletja —
Pa oslabela mi je pest.

Upognjena postava starca,
Obraz gubáv, kot sneg lasje...
Vse čaka smrtnega udarca, —
Oj, nade proč in proč željé! —

Tako starika-kralj vzdihuje,
Slabosti mu zastró oči;
A dvor čimbolj se razsvetljuje,
In préstol se čimbolj blestí.

V dvorano h kralju smrt prihaja,
Skrivnostno bije polnoči...
In starec-kralj osupnjen vstaja
In zre — a straže ni, ni, ni...

Preplašen plane po dvorani,
A divje se zasmeje smrt —
Kaj bodo straže in dvorjani?
En mah — in starec-kralj je strt.

A petje čuj in čuj glasilca:
Na prestol nov že kralj hití,
In čudi žena se nemila,
Da časa ukončala ni.

Mordà ne vé, da časa teki
Končajo enkrat tudi njo —
Minili pač še bodo vekí,
A tudi smrt umrla bo.

Ant. Maslè.

